ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας 3886

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ: 013997

Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504

ΕΤΟΣ 21ο | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 115 | ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2013 | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,29

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 27 Ιανουαρίου 2013

Χαιρετισμός του προέδρου Βασιλείου Αλεξόπουλου

Φίλες και φίλοι Χρόνια Πολλά.

Με ιδιαίτερη χαρά σας υποδεχόμαστε στην πρωτοχρονιάτικη γιορτή μας που αποτελεί μια από τις κορυφαίες εκδηλώσεις του

Συλλόγου μας. Η επιθυμία σας να ανταποκριθείτε στο κάλεσμά μας, μας ικανοποιεί ιδιαίτερα και χαιρόμαστε πολύ και για την συμμετοχή των παιδιών σας στα οποία μάλιστα ανήκει κατά κύριο λόγο η εκδήλωση αυτή.

Επίσης σας ευχαριστούμε για την αγάπη σας και την συμπαράστασή σας, ώστε να μπορεί ο Σύλλογος να ανταποκρίνεται στο έργο του και να παραμένει συνεχώς ζωογόνος και αποδοτικός. Όμως τον τελευταίο καιρό, όπως όλοι γνωρίζουμε, η οικονομική κατάσταση της χώρας μας υπολείπεται σε μεγάλο βαθμό με αποτέλεσμα να έχει πλήξει ένα μεγάλο πλήθος των νοικοκυριών μας. Το αίτιο αυτό έχει πιέσει σοβαρά και τον Σύλλογό μας, ώστε όχι μόνο να μην μπορεί να προβεί στην εκτέλεση κάποιων έργων στο χωριό μας, αλλά να κινδυνεύει να διακόψει και την έκδοση της εφημερίδας. Μέχρι σήμερα έχουμε καταφέρει να εκδίδουμε και να στέλνουμε την εφημερίδα με την βοήθεια λιγοστών μελών του Συλλόγου μας και με κάποια σοβαρή βοήθεια από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Γι' αυτό σας παρακαλούμε θερμά, τόσον εσάς που παρίστασθε όσο και άλλα μέλη που απουσιάζουν, να προσέλθετε ως βοηθοί και συμπαραστάτες στο μοναδικό έργο που μας απομένει να πράξουμε, δηλαδή τη συνέχεια της έκδοσης της εφημερίδας μας. Πιστεύω ότι όλοι έχουμε τη δύναμη να προσφέρουμε αυτή την μικρή βοήθεια.

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου μας.

Είναι γνωστό σε όλους μας ότι όλοι οι

λαοί του κόσμου εορτάζουν την πρωτοχρονιά με ένα πλήθος χαιρετισμών όπως «καλή χρονιά, ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος, έτη πολλά κλπ». Βέβαια οι χαιρετισμοί αυτοί είναι καλά να λέγονται και να ανταλάσσονται μεταξύ φίλων, συγγενών και άλλων ανθρώπων που συνδέονται μεταξύ τους. Όμως ας ερωτηθούμε μόνοι μας! Αυτοί οι χαιρετισμοί που είναι καλό να λέγονται, πληρούν άραγε το αληθινό νόημα της εορτής και ανταποκρίνονται στο άγιο και παραδοσιακό πνεύμα στη σημερινή εποχή μας, ή πορεύονται με χορούς και φαγοπότι και με άλλες αλλαζονικές πράξεις; Επομένως κάθε άνθρωπος ας σκεφθεί μόνος του το τι πρέπει να πράξει.

Εμείς, αγαπητά μου μέλη του Συλλόγου, είμαστε αφοσιωμένοι στον τρόπο εορτασμού της δικής μας πρωτοχρονιάς. Αποφεύγουμε

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Επειδή δεν φταίει πάντοτε ο δαίμων του τυπογραφείου...

και κάποτε πρέπει να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας, ζητώ συγνώμη από τον συγχωριανό μας και συντάκτη του πρωτοσέλιδου άρθρου του στο προηγούμενο φύλλο της Εφημερίδας μας, αριθ. 114, με τίτλο: **«Η ΝΕΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ - ΜΠΟΡΕΙ Η ΚΕΡΑΣΙΑ ΝΑ ΕΠΩΦΕΛΗΘΕΙ ΑΠ' ΑΥΤΗΝ;»**

Κύριο Κώστα Π. Χάρη, για την παράλειψη αυτή, συνέπεια της οποίας ήταν να αναρωτιούνται οι αναγνώστες, για το ποιός ήταν ο συντάκτης του.

Φώτης Βρέττας

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Αρχαιρεσίες και Εκλογή νέου Δ.Σ.

Την 11η Νοεμβρίου 2012 στην αίθουσα της Δωρικής Αδελφότητας, στο Παγκράτι, πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας. Μετά την έγκριση των πεπραγμένων διεξήχθησαν αρχαιρεσίες από τις οποίες εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως ακολούθως:

Πρόεδρος:	Βασίλειος Αλεξόπουλος
Α΄ Αντ/δρος:	Φώτης Βρέττας
Β΄ Αντ/δρος & Υπεύθ. Τύπου:	Γιάννης Δημάκας
Γεν. Γραμματέας:	Βίκυ Αντωνοπούλου
Ειδ. Γραμματέας:	Γιώργος Κοντός
Ταμίας:	Μίνα Χαρονικολάου
Δημοσίων Σχέσεων:	Μάριος Κουτσιόλας
Μέλη:	Νικηφόρος Γκάνος
	Τάσος Χάρος

Το νέο Δ.Σ. εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τα μέλη του Συλλόγου μας για την αθρόα προσέλευσή τους στη Γεν. Συνέλευση και με την ευκαιρία που πλησιάζουμε σε ημέρες των Αγίων Παθών και της Αναστάσεως σας ευχόμαστε Χρόνια Πολλά και το Αναστάσιμο φως να φέρει σε όλους σας το μήνυμα της αγάπης, της ελπίδας, της ειρήνης, της αισιοδοξίας και κυρίως της εξόδου της χώρας μας από την οικονομική κρίση από την οποία μαστίζεται σήμερα.

Ακόμα θεωρούμε χρέος μας να σας πούμε ότι κάποια έργα που αναμένονταν να γίνουν στο χωριό μας παραμένουν νεκρά για το λόγο ότι τα ταμεία των Δήμων έχουν στερέψει από χρήματα. Κάποια μικρότερα έργα που έγιναν κυρίως από το ενδιαφέρον και την προσφορά του τοπικού προέδρου και έχουν ως εξής:

1. Ανανεώθηκαν τα παλιά δίκτυα του νερού στα τμήματα από την οικία της Ζωής Γκάνου μέχρι την οικία του Σγαντζομήτρου και από το σχολείο μέχρι την οικία της Κων/νας Χάρου. Τα χρήματα για το δεύτερο έγο χορηγήθηκαν κατά ένα μέρος από τον Δήμο και το άλλο από τους ειδιαφερόμενους κατοίκους.
2. Άρχισε να διαπλατύνεται ο δρομίσκος από την οικία Νικηφόρου Γκάνου μέχρι την οικία της Ζωής Γκάνου με εργασία και έξοδα του Νικηφόρου Γκάνου.
3. Ο Δήμος Δωρίδος χορήγησε υλικά αξίας 3000,00 € για την γεφύρωση του ρέματος πλησίον της οικίας του Θεοχάρη και τη συνέχιση του μανδροτοίχου μέχρι την είσοδο της οικίας Κούλης Μπερτσιά. Τα εργατικά προσφέρθηκαν από το Νικηφόρο Γκάνο και
4. Γεφυρώθηκε τμήμα του ρέματος Κάκαβος με 8 κιούνια που προσφέρθηκαν ανά 4 από Άγγελο Υφαντή και τον Νικηφόρο Γκάνο. Εργασία και έξοδα από το Νικηφόρο Γκάνο.

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Η ΚΕΡΑΣΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε ότι και το χωριό μας έχει θέση στον παγκόσμιο διαδικτυακό χώρο. Η ηλεκτρονική του δ/νση είναι: **www.kerasia-fokidas.gr**

Η Ιστοσελίδα μας εμπλουτίζεται συνεχώς με νέα στοιχεία για το χωριό μας και πολύ σύντομα σε αυτή, θα γίνει και ανάρτηση των φύλλων της εφημερίδας του Συλλόγου μας, για να μπορεί να διαβάζεται ηλεκτρονικά σε οποιοδήποτε μέρος της Γής υπάρχουν Κερασιώτες και φίλοι της Κερασιάς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΖΟΥΚΟΣ – ΣΠΥΡΟΣ ΥΦΑΝΤΗΣ

Δύο καλοί και αξιαγάπητοι Κερασιώτες ο Αντώνης Β. Ζούκος και ο Σπύρος Ν. Υφαντής απεβίωσαν στην Αθήνα όπου διέμεναν για πολλά χρόνια. Οι σοροί τους, κατά την δική τους επιθυμία, μεταφέρθηκαν στην Κερασιά, στον τόπο που γεννήθηκαν και πέρασαν τα νεανικά τους χρόνια. Εκεί, στην εκκλησία του χωριού, έγινε η κηδεία τους και εκεί στο κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου ενταφιάστηκαν κοντά στους τάφους των προγόνων τους.

Και οι δύο αγάπησαν την Κερασιά και έκλεισαν μέσα στην ψυχή τους την ιστορία και την παράδοσή της. Και οι δύο υπήρξαν μέλη του Συλλόγου μας και συνέβαλαν στην λειτουργία του με τις χρηματικές τους προσφορές. Ιδιαίτερα η δωρεάν διανομή του βιβλίου του Αντώνη Ζούκου προς όλους τους Κερασιώτες αποτελεί μια ιδιαίτερη και φιλικότατη προσφορά προς το χωριό του.

Κατά τα άλλα και οι δύο θανόντες υπήρξαν καλοί οικογενειάρχες, ευγενείς και έντιμοι άνθρωποι, σεμνοί και καταδεκτικοί, φιλικοί προς τους συνανθρώπους τους και λάτρεις του χωριού τους.

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ» και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας μαζί με τις ευχαριστίες μας προς τους θανόντες και μαζί με τα θερμά μας συλλυπητήρια προς όλα τα μέλη των οικογενειών τους, τους αποχαιρετούμε και ευχόμαστε «ο Θεός να τους αναπαύσει»!

Αιωνία η μνήμη τους!

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ»
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΣΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ
Αριστείδου 8 - 105 59 Αθήνα
Τηλ. 210 3234288
Fax: 210 3232504

Εκδότης-Διευθυντής
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα
Τηλ. 210 6927920

Συντάσσεται
από Τριμελή Επιτροπή
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Ιωάννης Δημάκας
Φώτης Βρέττας

Επιμέλεια Έκδοσης
Φώτης Βρέττας
E-mail: fotisvrettas@gmail.com

Φωτοστοιχειοθεσία
Σώτος Μάγγος
Ακαδήμου 17 - 104 36 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 5236330
E-mail: msotos@otenet.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΕΡΓΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ & ΤΟ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ

Εύχομαι το 2013 να είναι μια χρονιά με υγεία και προσωπική ευτυχία, αντοχές κι ελπίδα για όλους.

Ας δούμε τη νέα χρονιά σαν μια καινούργια αρχή. Σαν αρχή μιας νέας δυναμικής για να προσεγγίσουμε αρχές και αξίες που θα θεμελιώνουν κοινωνική συνοχή, αλληλεγγύη και συνύπαρξη ανθρώπων και κοινωνιών.

Χρόνια πολλά
Καλή χρονιά

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Σας ενημερώνουμε ότι, ανά τακτά χρονικά διαστήματα γίνονται μαθήματα παραδοσιακών χορών για μικρά και μεγάλα παιδιά στα γραφεία του συλλόγου. Η πρόσβαση είναι εύκολη και με το μετρό. Για όποιον ενδιαφέρεται το τηλέφωνο επικοινωνίας είναι το 6946452221. Εννοείται ότι μπορούν να συμμετέχουν και αρχάριοι αλλά και παιδάκια του νηπιαγωγείου.

ΠΕΝΘΗ

Επικήδειος Αντωνίου Βασιλείου Ζούκου

(1921-2013)

Ο Αντώνιος Ζούκος γεννήθηκε στη Κερασιά Φωκίδος στις 18 Απριλίου 1921 από τον Βασίλειο Ηλία Ζούκο και τήν Βασιλική Ζούκου το γένος Θεοχάρη. Έζησε τα παιδικά του χρόνια στο χωριό, πηγαίνοντας στο Δημοτικό Σχολείο Κερασιάς με Δάσκαλους τον Παπα-Γεώργιο Αλεξόπουλο και τον Δημ. Παπαντωνίου. Τελειώνοντας το Δημοτικό Σχολείο, έδωσε εξετάσεις και εισήχθηκε υπότροφος στη Ριζάρειο Ιερατική Σχολή, προοριζόμενος για κληρικός, και ίσως δημοδιδάσκαλος σύμφωνα με την επιθυμία της μητέρας του. Η οικονομική κατάσταση της οικογένειάς του ήταν οικτρή, αλλά ως βιολογική φύση ήταν ανθεκτική, γιατί άντεξε μακροχρόνιες λοιμώξεις (ίσως και πρώτα στάδια φυματίωσης).

Ο πόλεμος του 1940 τον βρήκε στο αναρρωτήριο της Ριζαρείου Σχολής σε προφυματική κατάσταση, από την οποία θεραπεύτηκε ως εκ θαύματος από τονυπερβολικό ενθουσιασμό του, ενθουσιασμό που είχαν όλοι οι Έλληνες εκείνης της περιόδου. Τον νικηφόρο Ελληνοϊταλικό πόλεμο τον διαδέχθηκε η Γερμανική κατοχή και ο νεαρός τότε Αντώνης, ντυμένος στα ράσα της σχολής, ανεχώρησε από την Αθήνα για τη Ναύπακτο. Εκεί παίρνει το απολυτήριο 6τάξιου Γυμνασίου και κατόπιν μεταβαίνει στο χωριό του τη Κερασιά.

Εκεί, αμέσως επιδόθηκε στη καλλιέργεια των μικρών κτημάτων, για την εξασφάλιση των αναγκαίων για τη διατροφή της οικογένειας, που παρέμενε ένα μέρος στο χωριό και το άλλο μέρος στην Αθήνα. Αρχές Νοεμβρίου του 1942 ο Αντώνης επιστρέφει από το χωριό του στην Αθήνα.

Ο πατέρας του τον ειδοποιεί ότι τον έχει εγγράψει στη Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία, και μπορεί να ξεκινήσει τη σπουδή του για δάσκαλος.

Ο Αντώνης με τα πόδια ξεκινά από τη Κερασιά διανυκτερεύει στο Λιδωρίκι, στην Αγία Ευθυμία και την Άμφισσα, απ' όπου παίρνει το κατοχικό γκαζοζέν για να φθάσει στην Αθήνα.

Το τέλος του 1942 ξεκινάει τις σπουδές του στη Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία πηγαινοερχόμενος Αθήνα - Παλαιό Φάληρο με τα πόδια και με ελάχιστα οικονομικά μέσα. Ο πατέρας του δουλεύει σαν οδοκαθαριστής στον Δήμο Παλαιού Φαλήρου, ενώ ταυτόχρονα ζει σε ένα μικρό παράπηγμα μέσα στο κτήμα του συγχωριανού του Αλέξιου Κρίκου στο Παλαιό Φάληρο. Εκεί ζει και σπουδάζει ο Αντώνης. Σε αυτή τη ταραγμένη εποχή, ο πατέρας του που δουλεύει και σαν κηπουρός σε σπίτια εξεχόντων κατοίκων του Π. Φαλήρου, τον συστήνει στον καθηγητή Πανεπιστημίου, της Κοινωνιολογίας στη Ζυρίχη Αβροτέλη Ελευθερόπουλο. Ο καθηγητής αυτός ζούσε στην Αθήνα αφού προηγουμένως είχε απομακρυνθεί από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης από το καθεστώς της 4ης Αυγούστου. Η γνωριμία αυτή του έδωσε μια ιδιαίτερη οπτική γωνία στη σκέψη του και τον επηρέασε καθοριστικά στις κοινωνικές και πολιτικές του πεποιθήσεις.

Η Γερμανική κατοχή τελειώνει, ο Αντώνης τελειώνει τη Παιδαγωγική Ακαδημία, ζει τα Δεκεμβριανά στο Παλαιό Φάληρο και ξεκινώντας ο εμφύλιος επιστρατεύεται. Εκπαιδεύεται σαν έφεδρος αξιωματικός στη Κέρκυρα και αποστέλλεται στα κύρια μέτωπα των μαχών του εμφυλίου (Γράμμος, Βίτσι) στο πλευρό του λεγόμενου «Εθνικού Στρατού».

Από το 1947 μετείχε σε διάφορες μάχες, και παραμένει επιστρατευμένος μέχρι τις αρχές του 1950. Ζει σχεδόν ασκητικά, αποταμιεύοντας τον μισθό του έφεδρου αξιωματικού ποσό διόλου ευκαταφρόνητο για την εποχή εκείνη. Τις αποταμιεύσεις του αυτές τις παρέδωσε εξ ολοκλήρου στον πατέρα του για βοήθεια της οικογένειάς του και κυρίως για την προίκα των αδελφών του Μαρίας και Δροσούλας.

Στο διάστημα αυτό εγγράφεται και στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Τελειώνοντας ο εμφύλιος, ο Αντώνης διορίζεται ως δημοδιδάσκαλος στο Κριάτσι Δωρίδος, (σχολικό έτος 1950-1951) και το σχολικό έτος 1951-1952 στο χωριό του Κερασιά Δωρίδος. Περιγράφει εντελώς λακωνικά:

Και εδώ όπως εις Κριάτσιον εγένοντο παιδαγωγικαί συγκεντρώσεις.

Ο Επιθεωρητής δι' εγγράφου του ειδοποιεί να παραλάβω θρανία από το Κροκύλιον. Οι κάτοικοι δεν έδειξαν ενδιαφέρον. Ηναγκάσθην να αναφέρω ότι οι κάτοικοι αδιαφορούν. Επακολουθεί επίπληξις Αναγκάζομαι κατά την παιδαγωγικήν συγκέντρωσιν, οργισμένος τους είπα: Θα σας διαλύσω το Σχολείον οπότε ηναγκάσθησαν να τα μεταφέρουν.

Πρωτοστάτησε στην ανέγερση του νέου Ναού του Αγ. Γεωργίου στη Κερασιά. Το 1952 έχει τελειώσει τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και διορίζεται καθηγητής Θεολόγος στο Γυμνάσιο Λιδωρικίου.

Παντρεύεται τη Πολυτίμη Παπαχαραλάμπους από το Χρύσοβο Ναυπακτίας. Απόκτησε τρία αγόρια: τον Βασίλη το 1955 και τους δίδυμους Γιάννη και Ηλία το 1957.

Παρέμεινε στο Λιδωρίκι μέχρι το 1964. Μετατέθηκε ακολούθως στη Ναύπακτο όπου παρέμεινε από το 1964 μέχρι το 1970. Δίδαξε κυρίως στο Γυμνάσιο Θηλέων Ναυπάκτου. Από το 1970 μέχρι και το 1983 υπηρέτησε στο λεκανοπέδιο Αττικής, στα Γυμνάσια 10ο Αρρένων, 3ο Αρρένων, 7ο Παγκρατίου, Θηλέων Ν. Φιλαδέλφειας, και περάτωσε την υπηρεσία του ως Γυμνασιάρχης στο Μαράσλειο Αθηνών.

Ως δάσκαλος είχε την αρχή της ελευθερίας και αυτενέργειας των μαθητών. Θεωρώ ότι ως καθηγητής υπήρξε συνεπής, δίκαιος αλλά και λόγω ειδικότητος πολύ ελαστικός στους μαθητές και μαθήτριές του. Δεν έχω ακούσει όλα αυτά τα χρόνια παράπονα από όσους τον παρακολούθησαν. Απεναντίας, έχουν δημοσιευθεί στο διαδίκτυο και μεταδοθεί από ραδιοφωνικές εκπομπές ευχάριστα σχόλια. Οι μαθητές του τον θυμούνται με ευχαρίστηση.

Ως θεολόγος υπήρξε βαθύτατα ευσεβής, αλλά όχι θρησκόληπτος, πράγμα που του κόστισε στην υπηρεσιακή του εξέλιξη.

Μια τελευταία του ενασχόληση, ήταν η Βυζαντινή μουσική. Αμέσως μετά τη συνταξιοδότησή του, ανέλαβε τα καθήκοντα του ψάλτη στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρη στον λόφο Φιλοπάππου των Αθηνών. Σε ηλικία 70 χρονών ξεκίνησε και περάτωσε πενταετή σπουδή στη Βυζαντινή μουσική.

Είχε πάντα το θάρρος της προσωπικής του

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Λαμπρινή (Λούλα) Αλεξοπούλου

Η **Λαμπρινή (Λούλα) Αλεξοπούλου,** σύζυγος του Κώστα Χάρη, μια αξιαγάπητη, ευγενική και χαρισματική κυρία, απεβίωσε στις 15 8/βρίου 2012 στην Αθήνα σε μια ηλικία 76 ετών, που σύμφωνα με τους ανθρώπινους υπολογισμούς θα είχε ακόμη μια επιμήκυνση της ζωής της για αρκετά χρόνια. Όμως είναι γνωστό ότι τη ζωή τη διαδέχεται οπωσδήποτε ο θάνατος χωρίς υπολογισμούς του χρόνου, του μήνα ή της ημέρας. Το θάνατο τον καθορίζει ο ένας και μοναδικός, ο Θεός. Αυτός και μόνον Αυτός όρισε το χρόνο θανάτου της Λούλας.

Η κηδεία της Λούλας έγινε στον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Καισαριανής και τα αμέτρητα λουλουδένια στεφάνια, πού προσφέρθηκαν από άνδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια, εναποτέθηκαν στον τάφο της μαζί με τη σορό της. Στην κηδεία παρευρέθηκε το οικείο περιβάλλον, ο σύζυγος, τα κορίτσια και ο αδελφός. Ακόμα ένα πλήθος από στενούς και μακρινούς συγγενείς και επίσης από ένα ακόμα μεγαλύτερο πλήθος από φίλους, γείτονες και πολλά επίσημα πρόσωπα.

Η Λούλα γεννήθηκε στην Αθήνα και έτυχε ιδιαίτερης προστασίας και περιποίησης από τους γονείς της. Στην περίοδο της μικρής παιδικής της ηλικίας, τα καλοκαίρια διέμενε στην κερασιά μαζί με τη μητέρα της. Εκεί έπαιζε με τα συνομήλικα παιδιά του χωριού και εκεί γνώρισε τις ομορφιές, τα χαρίσματα και το κάλλος του όλου τοπίου του χωριού. Εκεί συμμετείχε σε εκδηλώσεις εορταστικές και χαρούμενες και σε γεγονότα χαρούμενα ή λυπηρά. Έτσι τα όσα έμαθε και διδάχτηκε από την Κερασιά θεμελιώθηκαν στην ψυχή της και υπήρξαν ουσιαστικά κληροδοτήματα ανθρώπων και φύσης.

Μεγαλώνοντας η Λούλα και τυγχάνοντας της ίδιας σπιτικής προστασίας και μέριμνας φοίτησε στο Γυμνάσιο από το οποίο και αποφοίτησε. Σε όλη την περίοδο των σπουδών της, αλλά και μετέπειτα απόκτησε στενούς σπιτικούς και συγγενικούς δεσμούς, καθώς και παρόμοιους φιλικούς με πρόσωπα της ηλικίας της και άλλα μεγαλύτερά τους που διέθεταν ηθικές αρχές, πλατύτερη μόρφωση και πλούσια κοινωνική αγωγή. Έτσι συνεχίζοντας γέμισε την ψυχή της με μορφωτικά διδάγματα και ιστορίες, τραγούδια και ποιήματα, περιπάτους και εκδρομές και κάθε τι που ταίριαζε στην ευαισθησία της, στην καταγωγή της, στο κοινωνικό της πεδίο, στην ελληνική παιδεία της και στον χαρούμενο και ευγενικό χαρακτήρα της.

Και ύστερα; Ύστερα έρχεται η ώρα της δημιουργίας οικογένειας. Και ευτυχώς δεν άργησε. Η Λούλα και ο Κώστας Χάρης παντρεύονται. Και οι δύο είναι συντοπίτες. Και οι δύο γνωρίζουν άριστα το χωριό και την πόλη. Και οι δύο προέρχονται από καλές οικογένειες και χαίρουν κάθε εκτίμησης από συγχωριανούς και φίλους. Και τέλος, και οι δύο έχουν τη σφοδρή επιθυμία να αποκτήσουν παιδιά και να ζήσουν με τρόπο ηθικό και ενάρετο και μέσα στην Ελληνική Κοινωνία, η οποία την εποχή εκείνη ανέπνεε κάποιο άρωμα ηθικής υπόστασης και βρισκόταν σε κάποιο βήμα οικονομικής ανάπτυξης. Και το ευχάριστο γεγονός δεν άργησε! Σύντομα και με τη δική τους σειρά το καθένα, έρχονται στον κόσμο τρία χαριτωμένα και ζωηρά κοριτσάκια. Οι γονείς περιβάλλουν με στοργή τα κορίτσια τους, φροντίζουν την υγεία, την προστασία, τη διατροφή και την παιδεία τους και τα παραδίδουν στην κοινωνία υγιή, ώριμα, συγκροτημένα και με ήθη χρηστά και ενάρετα. Από το σημείο αυτό και μετά η ευτυχία και η χαρά της Λούλας φτάνει στο υπέρτατο ύψος της. Η μεγάλη κόρη διορίζεται στο υπουργείο Παιδείας, η δεύτερη πέρα από τις επιτυχείς ιατρικές της σπουδές φέρνει στον κόσμο δύο όμορφα παιδάκια που θα βρίσκονται καθημερινά στην αγκαλιά της γιαγιάς Λούλας και η τρίτη με έναν λεπτό και ίσως υπερβολικά ευαίσθητο χαρακτήρα παραμένει στη σπιτική εστία και προσφέρει την οποιαδήποτε βοήθεια προς τη μητέρα της. Και ακριβώς πάνω στο σημείο αυτό που η Λούλα πορεύεται μέσα σε πελάγη χαράς και ευτυχίας, εντελώς ξαφνικά και ίσως χωρίς να το αντιληφθεί, η Λούλα εγκαταλείπει τα εγκόσμια και πορεύεται οριστικά και άνευ επιστροφής προς τα ουράνια.

Η Λούλα υπήρξε πιστή σύζυγος, λατρευτή μητέρα και στοργικότατη γιαγιά. Ήταν εργατική και διέθετε αρχές και μόρφωση. Αγαπούσε τους ανθρώπους, την αρετή και την αλήθεια. Είχε μάθει να είναι ταπεινή και ευγενής, τρυφερή και ευαίσθητη και προ πάντων να στέκει ως ένα σωστό κύτταρο της κοινωνίας. Ξεχώριζε τα ωραία στη ζωή της και απέρριπτε τα ανούσια και τα μεμπτά. Αγαπούσε την ομορφιά και το μεγαλείο της φύσης και γνώριζε πάντοτε να χαμογελά και να χαίρεται. Αγαπούσε την Κερασιά, την επισκεπτόταν σε κάθε ευκαιρία και τιμούσε τη λαϊκή της παράδοση.

Τι Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στο σύζυγο και στα παιδιά της και απευθύνει τον ύστατο και ειλικρινή χαιρετισμό του στην άξια σύζυγο, μητέρα και γιαγιά.

Μαριάννα Κ. Χάρη

Η **Μαριάννα**, το καμάρι όλης της οικογένειας του Κ. Χάρη, των συγγενών και φίλων, απεβίωσε στις 21 Οκτωβρίου 2012 σε ηλικία μόλις 52 ετών. Η σορός της μεταφέρθηκε στο Κοιμητήριο Καισαριανής, όπου είχε διακομισθεί πριν από πέντε ημέρες και η σορός της αξέχαστης μητέρας της Λούλας.

Στον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου αυτού έγινε η κηδεία της Μαριάννας με την τιμητική στη μνήμη της παρουσία του πατέρα της, τις αδελφές της, τα άλλα οικεία πρόσωπα και από ένα επιπλέον πλήθος από στενούς συγγενείς και γείτονες και φίλους. Επίσης ο ενταφιασμός της έγινε στο ίδιο κοιμητήριο και κοντά στον τάφο της μητέρας της, ανάμεσα σε στεναγμούς και δάκρυα και θρήνους από το πλήθος που τη συνόδευε και προσευχόταν στον Ύψιστο να τάξει την ψυχή της σε τόπο αιώνιας ανάπαυσης.

Η Μαριάννα γεννήθηκε το έτος 1960 και ήταν η μικρότερη κόρη της οικογένειας. Τα νηπιακά της χρόνια τα πέρασε μέσα στην οικογενειακή γαλήνη και ζεστασιά του σπιτιού, ανάμεσα σε αγκαλιές και φιλιά από τους γονείς της και σε μια διαρκή φροντίδα και μέριμνα και στοργή. Από μικρή αγαπούσε τον πατέρα, τη μητέρα και τις αδελφές της, επιδείκνυε μια καλή συμπεριφορά και ήταν ανάλογα και με την ηλικία της πρόθυμη, πειθαρχημένη και υπάκουη. Στα έξι της χρόνια γράφτηκε στο δημοτικό σχολείο και σε όλες τις τάξεις του έδειξε προθυμία στην παρακολούθηση των μαθημάτων και ευνοϊκή διάθεση στην απορρόφηση της διδασκαλίας.

Με το απολυτήριο του Δημοτικού σχολείου στα χέρια της η Μαριάννα έσπευσε να κάνει την εγγραφή της στο Γυμνάσιο. Επιδεκτική σε μάθηση και με υπερβολική τάση προς τα γράμματα και την παίδευση αποφοίτησε από το σχολείο αυτό με άριστη βαθμολογία και με άριστη συμπεριφορά, ευπρέπεια και σεμνότητα. Και ύστερα ακολουθεί η πιο μεγάλη χαρά και ευτυχία της ζωής της! Η Μαριάννα εγγράφεται σε Πανεπιστήμιο της Γερμανίας και παρακολουθεί εκεί τα μαθήματα της Γερμανικής Φιλολογίας για δύο περίπου χρόνια. Ύστερα επανέρχεται στην Ελλάδα και συνεχίζει τις σπουδές της στο γερμανικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, από το οποίο λαμβάνει και το πτυχίο της. Ένα πτυχίο που πλαταίνει τους ορίζοντες, γεμίζει την ψυχή με πνευματικά αγαθά και ανοίγει κάποιους δρόμους για εργασία και ευδοκίμηση.

Με το πτυχίο της η Μαριάννα σύντομα αναλαμβάνει ένα σπουδαίο έργο. μεταφράζει για τέσσερα συνεχή χρόνια κείμενα της γερμανικής φιλολογίας στα ελληνικά, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τη συγγραφή και την έκδοση της Ελληνικής Παιδαγωγικής Ψυχολογίας.

Από το σημείο αυτό και μετά, και ενώ η Μαριάννα αρχίζει να βλέπει μακρύτερα και να ονειρεύεται επιμήκυνση των σπουδών της και απόκτηση πανεπιστημιακών πτυχίων, ένα σύννεφο σκιάζει τον εσωτερικό της κόσμο, αφαιρεί κάποιες πνευματικές της δυνάμεις και αποτρέπει λίγο ή πολύ τις περαιτέρω ανώτατες σπουδές της. Μετά τα πρώτα κρούσματα η ιατρική επιστήμη με σειρά ερευνών και εξετάσεων ανακαλύπτει ότι η Μαριάννα πάσχει από χρόνιο άσθμα. Μη δυνάμενη πλέον να προχωρήσει σε ανώτερες σπουδές, δέχεται συνεχώς την εξέταση των ιατρών και την ανάλογη φαρμακευτική θεραπεία. Η θεραπεία προχωρεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά από κάποιο σημείο και μετά φαίνεται ότι ο οργανισμός της έχει εξασθενήσει σε μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα από κάποια υπέρμετρη ατονία του σώματος να οδηγηθεί σε αιμορραγία του πνεύμονος και να κλείσει για πάντα τα μάτια της. Ο πρόωρος θάνατός της γέμισε με δάκρυα τα μάτια του πατέρα της, ακούστηκε ο θρήνος από τις αδελφές της και γενικότερα μια θλίψη εσκίασε τις ψυχές των συγγενών και φίλων της. Αλλά όσα και να έγιναν θα πούμε ακόμα για πολλές φορές ότι ο θάνατος είναι αδάμαστος και ακατανίκητος και είναι βέβαιο έργο και θέλημα του Υψίστου.

Η Μαριάννα ήταν ένα κορίτσι με πολλές προοδευτικές ικανότητες. Ήταν εργατική και η πορεία της ήταν γρήγορη και ανοδική. Είχε αρκετά ψυχικά χαρίσματα, όπως την αγάπη προς τον πλησίον, τη βοήθεια προς το συνάνθρωπο, την αθωότητα, την καταδεχτικότητα, την αγαθότητα και την ευγένεια. Αγαπούσε την ομορφιά της φύσης και επισκεπτόταν τακτικά την Κερασιά όπου απολάμβανε το κάλλος των τοπίων και όσα καλά και παραδοσιακά συνέβαιναν εκεί. Επισκεπτόταν τα συγγενικά της πρόσωπα και γέμιζε την ψυχή της από την κάθε συζήτηση και κάθε καινούργιο που άκουγε και της άρεσε. Δεν είχε μέσα της το σπέρμα της κακίας και απόδειξή του είναι το γεγονός ότι ποτέ δεν έβγαλε από το στόμα της κακό λόγο. Τιμούσε τους γονείς της και αγαπούσε τις αδελφές της, όπως τους συγγενείς και τα φιλικά της πρόσωπα. Γι αυτό δεν πρόκειται να ξεχαστεί η Μαριάννα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τα ειλικρινή και θερμά του συλλυπητήρια στον πατέρα της, στις αδελφές της και στους θείους και θείες της και εύχεται να είναι ελαφρό το χώμα πού τη σκέπασε.

Προσφορές και ενισχύσεις

Προσφορές στο Σύλλογο

Για το βιβλίο του Κώστα Χάρη:

Κουκουβής Χρήστος € 20

Παπαγιάννη Δροσούλα € 50

Για τους σκοπούς του Συλλόγου και την εφημερίδα:

Πλάκα-Δημάκα Δώρα € 50

Θεοχάρης Νίκος € 50

Κοντός Αθανάσιος € 20

Χάρης Τάκης € 10

Υφαντής Γιώργος € 10

Υφαντής Νίκος € 10

Γκάνου Ερασμία € 10

Αδρασκέλας Βασίλης € 10

Γκάνος Νικηφόρος € 10

Φραγκούλης Γιώργος € 10

Βυζούρης Αλέκος € 10

Ρετζής Δημήτριος € 10

Χαρονικολάου Μίνα € 5

Χαρονικολάου Καλλιόπη € 50

Κωνσταντόπουλος Ζήσιμος € 10

Αλεξόπουλος Βασίλειος € 30

Αδρασκέλας Βασίλης € 5

Γκάνος Γιάννης € 15

Γρυπάρη Ιωάννα € 10

Πίτσιου Δέσποινα € 20

Πλάκα Γεωργία € 10

Γκάνου Σοφία € 5

Πλάκα Δώρα € 10

Μακρής Στέλιος & Ζωή € 100

Χριστιάς Ιωάννης € 30

Πίτσιου Δέσποινα € 20

Γρυπάρη Ιωάννα € 20

Κοσμά Πολυξένη € 50

Δωρεές εις μνήμην:

—Βασιλική Μπαρμπαγιάννη στη μνήμη της εξαδέρφης της Λούλας Χάρη και της ανηψιάς της Μαριάννας Χάρη € 60

—Οικογένεια Αποστόλου Κρίκου στη μνήμη Λούλας Χάρη και Μαριάννας Χάρη € 200.

—Νικόλας Λαιμός στη μνήμη Λούλας Χάρη και Μαριάννας Χάρη € 500

—Κώστας Χάρης στη μνήμη της συζύγου του Λούλας και της κόρης του Μαριάννας € 200

—Κώστας Χάρης στη μνήμη του αδελφού του Ηλία € 100

—Γιώτα Κ. Χάρη στη μνήμη της μητέρας της Λούλας και της αδελφής της Μαριάννας € 100

—Κατερίνα Χάρη-Δαμανάκη στη μνήμη της μητέρας της Λούλας καί της αδελφής της Μαριάννας € 100

—Αντώνιος Παπαντωνίου στη μνήμη της Λούλας, συζύγου Κ. Χάρη και της κόρης τους Μαριάννας € 250

—Σωτηρία Παπαντωνίου-Παυλέα στη μνήμη της Λούλας, συζύγου Κ. Χάρη και της κόρης τους Μαριάννας € 150

—Τζένη Καλογήρου-Χ΄΄ Αθανασιάδου στη μνήμη των γονέων της Χαραλάμπους & Κων/νας Καλογήρου € 100

—Βασίλειος, Ασημίνα & Κων/νος Αλεξόπουλος στη μνήμη της ανηψιάς τους Λούλας Αλεξοπούλου, συζύγου Κ. Χάρη και της κόρης τους Μαριάννας € 200

—Βασίλειος, Ασημίνα & Κων/νος Αλεξόπουλος στη μνήμη της εξαδέλφης τους Ζωής Ζούκου και του εξαδέλφου τους Χρήστου Ζούκου € 200

—Πολυξένη, Βαγγέλης & Σπύρος Ευαγγελόπουλος στη μνήμη Λούλας συζύγου Κ. Χάρη και της κόρης τους Μαριάννας € 200

—Ολυμπία Χαρονικολάου στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη € 20

—Αγγελική Χάρη-Μακρή στη μνήμη Λούλας και Μαριάννας Χάρη € 100.

Η ΝΕΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

((Συνέχεια από τη σελ. 1)

σεις, όχι μόνον τη συγκεκριμένη αγροτική εκμετάλλευση, αλλά και τον ίδιο το νέο αγρότη, ατομικά, όταν είναι ηλικίας κάτω των 40 ετών, με ένα ποσόν, για να ανταποκριθεί στα έξοδα εγκατάστασής του.

Ειδικά για την περίπτωση των γεωργικών καλλιεργειών, βασική προϋπόθεση για έναν καλλιεργητή, να επιδοθεί και να επιχορηγηθεί γι'αυτήν, είναι να διαθέτει κάποια έκταση καλής γης, ιδιόκτητη ή ενοικιασμένη. Γενικά όλα τα προγράμματα αγροτικών εκμεταλλεύσεων (γεωργικών, κτηνοτροφικών, αγροτουριστικών), προ-κειμένου να εγκριθούν, πρέπει να πείθουν για τη δυνατότητα προσοδοφόρου υλοποίησής τους και ελέγχονται στην πορεία τους.

Η προσφορά αυτή της Πολιτείας βρήκε ανταπόκριση και χιλιάδες νέοι έχουν τραπεί προς την ύπαιθρο για να επωφεληθούν από τα προγράμματα αυτά και να λύσουν το πρόβλημα της ζωής τους, Σύμφωνα με πληροφορίες των μέσων μαζικής ενημέρωσης, λίγοι είναι αυτοί που έχουν άμεσες εμπειρίες από αγροτικές εκμεταλλεύσεις, ενώ η πλειονότητά τους είναι απόφοιτοι μέσης και ανώτατης εκπαίδευσης.

Γ. Πώς μπορεί το χωριό μας να επωφεληθεί από τις παροχές της νέας αγροτικής πολιτικής

1. Η κατάσταση στο χωριό σήμερα

Όπως είναι γνωστό, το χωριό μας δεν έχει πλέον μόνιμους κατοίκους. Ωστόσο οι πιο πολλοί Κερασιώτες συντηρούν τα σπίτια τους, τα έχουν ανακαινίσει και εξοπλίσει με τις σύγχρονες χρειώδεις συσκευές (ψυγείο, ηλεκτρική κουζίνα, τηλεόραση). Μερικοί τα επισκέπτονται μια δυο φορές το χρόνο και αρκετοί παραμένουν ως μια εβδομάδα ή δέκα μέρες στο χωριό, γύρω στις 15 Αυγούστου, που γίνεται το παραδοσιακό πανηγύρι «της Παναγίας». Πολύ λίγοι παραμένουν περισσότερο.

Τα χωράφια έξω από το χωριό έχουν από πολλά χρόνια εγκαταλειφθεί κι έχουν πια χαρακτηριστεί δασικές εκτάσεις, οι οποίες ουσιαστικά περιέρχονται στο κράτος. Έχουν εγκαταλειφτεί όχι μόνο τα άνυδρα αλλά και τα ποτιστικά χωράφια. Όσο για τους καταπράσινους κήπους, μέσα στους οποίους ήταν χωμένα τα σπίτια του χωριού, έχουν εγκαταλειφτεί κι αυτοί. Δυο τρεις έχουν μείνει ως δείγματα αλλοτινών χρόνων. Οι υπόλοιποι, «ξεραΐλα»!. Παραμένοντας ακαλλιέργητοι συνεχίζουν να γεμίζουν άγρια φυτά, βάτα και γκορπένια, και τα δέντρα, απότιστα, να ξεραίνονται.

Επανεγκατάσταση αυτών που εγκατέλειψαν το χωριό, οι οποίοι (όσοι δεν έχουν αποδημήσει) είναι πια ηλικιωμένοι και απόμαχοι της ζωής, είναι μάλλον αδιανόητη. Οι περισσότεροι το επισκέπτονται, αλλά για μερικές μόνο μέρες το χρόνο. Ως απόμαχοι και συνταξιούχοι, μερικοί, νοσταλγοί του τόπου στον οποίο γεννήθηκαν και μεγάλωσαν, θα έμεναν για κάμποσους μήνες το χρόνο, ακόμα και το χειμώνα, αν υπήρχαν εκεί ορισμένες απαραίτητες ευκολίες: κάποια αγορά, ένα εστιατόριο, κάποια προσιτή ιατρική πρόνοια για ώρα ανάγκης, τα οποία δυστυχώς δεν υπάρχουν. Άλλωστε κι αυτοί ένας μετά τον άλλο «φεύγουν για πάντα». Για μερικά χρόνια πριν, το χειμώνα δεν έμενε κανένας στο χωριό. Τελευταία, ευτυχώς, επανεγκαταστάθηκε και παραμένει μια οικογένεια, του Χαρ. Ράπτη, μάλιστα με δυο νέους στην ηλικία γιους του, και γι'αυτό εργασιακά αποδοτικούς. Η περίπτωση αυτή, ωστόσο, μπορεί, από οικονομική άποψη, να θεωρηθεί ιδιάζουσα, γιατί, πέρα από την καλλιέργεια των κήπων της (επαυξημένων και με άλλους, άλλων ιδιοκτησιών) μέλη της οικογένειας ασχολούνται με οικοδομικά έργα, ενώ, επιπρόσθετα, η οικογένεια εξυπηρετεί και τα καφενεία-μικροεστιατόρια του χωριού μας και του γειτονικού Ψηλού Χωριού.

Πάντως, γενικά, νέοι Κερασιώτες, γεννημένοι, μεγαλωμένοι και βολεμένοι στην Αθήνα, φαίνεται μάλλον απίθανο να αποφασίσουν να την εγκαταλείψουν, να εγκατασταθούν στο χωριό και να απασχοληθούν ειδικά με αγροτικές καλλιέργειες. Καταρχήν δεν έχουν καμιά εξοικείωση με αυτές. Οι αποδοτικές οικογενειακές τους ιδιοκτησίες, εξάλλου, δεν είναι τόσης έκτασης, ώστε να αποτελέσουν πρόκληση για αξιόλογη προσοδοφόρο επαγγελματική ενασχόληση.

2. Ωστόσο υπάρχουν περιοχές της ευρύτερης περιφέρειας του χωριού που αποτελούνται από έναν αριθμό ατομικών ιδιοκτησιών, οι οποίες υπό ορισμένες μορφές προσφέρονται για προσοδοφόρες αγροτικές εκμεταλλεύσεις

Τέτοιες περιοχές είναι:

α. Η περιοχή «Πλάτανος». Όπως είναι γνωστό, η περιοχή αυτή είναι πολύ κοντά στο χωριό και είναι πολύ εύκολο να διανοιχτεί ως εκεί δρόμος αμαξητός, σε συνέχεια του δρόμου που οδηγεί στον «Κάτω μαχαλά». Αποτελείται από μερικές δεκάδες στρέμματα, που ακόμα δεν έχουν κατακλειστεί από άγριους θάμνους και δεν κινδυνεύει να χαρακτηριστεί δασώδης ή χορτολιβαδική έκταση και να περιέλθει στο κράτος. Είναι πολύ παραγωγική περιοχή, γιατί έχει πολύ εύφορο έδαφος (παχύ καστανόχωμα) και άφθονο νερό για πότισμα, Τόσο νερό, όσο ήταν της Μπούκουρης με το οποίο ποτίζονταν οι κήποι όλου του χωριού. Η περιοχή ανήκει σε έναν περιορισμένο αριθμό ιδιοκτητών, κάτι που τους διευκολύνει να συνεννοηθούν και να εκμισθώσουν την περιοχή σε έναν συστηματικό καλλιεργητή.

Μπαίνω στον πειρασμό να προσθέσω, ότι η παράπλευρη περιοχή προσ-φέρεται συνδυαστικά, ή και χωριστά, για εγκατάσταση μια μεγάλης συστηματικής κτηνοτροφικής εκμετάλλευσης (προβάτων, ή γιδιών, ή αγελάδων). Τα πλεονεκτήματα είναι: όλος ο τόπος ακαλλιέργητος για βοσκή, παραρεμμάτιες περιοχές ξέχιονες, για βοσκή το χειμώνα, και το καλλιεργήσιμο κομμάτι της περιοχής του «Πλάτανου» πρόσφορο για άριστη κτηνοτροφή (τριφύλλι, καλαμπόκι).

6. Οι περιοχές «Καρές-Αγία Κυριακή». Είναι κοντά στο χωριό, ποτιστικές κι αυτές, με νερό από τις Καρές κοινό από τα παλιά χρόνια, το οποίο μπορεί τώρα να ενισχυθεί και με τη γεώτρηση της Πάδης. Αποτελούνται και οι περιοχές αυτές από έναν περιορισμένο αριθμό ιδιοκτησιών και έτσι διευκολύνεται η συνεννόηση μεταξύ των ιδιοκτητών, προκειμένου να συμφωνήσουν στην εκμίσθωσή τους.

Η συνεργασία ή κοινοπραξία των όποιων ιδιοκτητών των αγροτεμαχίων των περιοχών, προκειμένου να τα εκμισθώσουν ενιαία, θα χρειαστεί έναν τύπο συμφωνητικού που θα συστήσουν οι νομικοί. Εννοείται ότι κάθε ιδιοκτήτης θα συμμετέχει με δικαιώματα ανάλογα με την έκταση της ιδιοκτησίας του σε τ. μ.. Σύσταση αγροτικού συνεταιρισμού για μια τέτοια, σχετικώς ολιγομελή, κοινοπραξία, όπως και στην περίπτωση του «Πλάτανου», μάλλον δε δικαιολογείται.

γ. Το συνιδιόκτητο δάσος Κερασιάς: Προσφέρεται για την ίδρυση, από τον υπάρχοντα Συνεταιρισμό, μιας βιοτεχνίας επεξεργασίας ξύλου, με βάση την οποία θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί και τη σχετική ξυλεία όλης της σειράς των ελατοδασών, από την περιοχή της Αρτοτίνας μέχρι κα τις περιοχές Πενταγιούς-Κροκυλείου από τη μια μεριά και Γρηγορίου-Ελατόβρυσης από την άλλη.

Γνωρίζουμε ότι η ξυλεία μας αυτή δεν είναι στην αγορά ανταγωνιστική ούτε στην ποιότητα ούτε στην τιμή, έναντι της σουηδικής ξυλείας. Όμως είναι αξιοποιήσιμη για ύλη θέρμανσης και παραγωγής ενέργειας (pellets). Η πληροφορία αυτή προέρχεται από τον πρόεδρο του Δασικού συνεταιρισμού Κερασιάς Ζήσιμο Κωνσταντόπουλο, τον οποίο παροτρύνουμε, η ιδέα αυτή να μη μείνει μόνο στα λόγια.

δ. Η μεγάλη έκταση της πάλαι ποτέ καλλιεργούμενης Παλιάς Κερασιάς: Η εξαίρετη σε έδαφος και με άφθονα νερά μεγάλη αυτή περιοχή θα ήταν πολύ παραγωγική για πολλές αγροτικές καλλιέργειες και εκμεταλλεύσεις. Όμως για πολλούς λόγους δε βολεύει. Αυτό που μπορεί και επείγει να γίνει είναι η δεντροφύτεψή της με εκμεταλλεύσιμα δασικά δέντρα, όπως ορεινή πεύκη, λεύκες, καστανιές, και σε μια έκταση χριστουγεννιάτικα έλατα, ό,τι συστήσουν οι ειδικοί. Το έργο αυτό επείγει, γιατί η περιοχή κινδυνεύει να αναδασωθεί φυσικά και η ιδιοκτησία της να περιέλθει στο κράτος. Το Δ.Σ. του Συνεταιρισμού του Συνιδιόκτητου Δάσους Κερασιάς θα πρέπει να διερευνήσει τη δυνατότητα υπαγωγής της περιοχής, για το σκοπό αυτό, στον ίδιο συνεταιρισμό, άλλως θα πρέπει να συσταθεί δικός της συνεταιρισμός.

ε. Η καλλιέργεια των κήπων του χωριού: Το θέμα αυτό ενδιαφέρει πάρα πολύ, γιατί, εκτός των άλλων ωφελημάτων, θα μπορούσε να αναβιώσει την παλιά όμορφη εικόνα του χωριού, με τα σπίτια χωμένα στο ήμερο πράσινο των κηπευτικών και των καρποφόρων δέντρων (μάλιστα ανανεωμένων με εκλεκτές ποικιλίες) . Όμως υπάρχουν δυσκολίες για μια συλλογική λύση. Αν ευδοκιμήσουν οι άλλες αγροτικές εκμεταλλεύσεις, θα προκύψουν άμεσα λύσεις και για τους κήπους. Η καλλιέργειά τους τώρα, όπως είναι γνωστό, διευκολύνεται από την πλήρη επάρκεια άρδευσης, αφού στο νερό της Μπούκουρης προστίθεται και το νερό της γεώτρησης στον Άι Θανάση.

3. Κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις

Η εκτεταμένη, από άποψη εδαφών με χορτολιβαδική βλάστηση, ευρύτερη περιφέρεια της Κερασιάς, αποτελεί ένα τεράστιο ελεύθερο λιβάδι, το οποίο προσφέρεται για προσοδοφόρες κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις. Συστηματικές, βέβαια, και όχι στάνες του παλιού καιρού. Μπορούν μάλιστα να συνδυαστούν και με κτηνοτροφικές καλλιέργειες σε ποτιστικές περιοχές. Έχει γίνει πιο πάνω μια σχετική νύξη, στην περίπτωση της περιοχής του «Πλατάνου». Όποιος θέλει μπορεί να ιδεί στο Διαδίκτυο τι έχει γίνει με τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις στο ορεινό χωριό «Ανάβρα» Μαγνησίας: τρείς μεγάλες σύγχρονες συστηματικές κτηνοτροφικές μονάδες, δπλασιασμός του αριθμού των κατοίκων, κανένας άνεργος, πλούτος, πολιτισμός. Κι αν κάποιος έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον, ας επισκεφθεί την Ανάβρα. Απέχει 40 χιλιόμετρα από τον Αλμυρό.

4. Αγροτουριστικές εκμεταλλεύσεις.

Στο θέμα αυτό, όπως είναι γνωστό, έγινε πριν από δυο χρόνια, μια προσπάθεια για να δημιουργηθεί μια μικρή μονάδα με τις προϋποθέσεις του Συλλόγου (μαγαζί, ξενώνας, Μυλωνέικο κλπ.) Τελικά η προσπάθεια δεν ευδοκίμησε.Το Θέμα πάντως είναι ανοιχτό. Λόγω της οικονομικής κρίσης, η ανακίνησή του μπορεί να αναληφθεί σε ευθετότερο χρόνο.

5. Ενέργειες που χρειάζεται να γίνουν:

Την πρωτοβουλία για τα θέματα αυτά θα χρειαστεί να την αναλάβει (ποιος άλλος;) το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου. Όλοι θα βοηθήσουμε. Το πρώτο πράγμα που θα χρειαστεί να κάνει είναι να αναζητήσει δυο τρείς συγχωριανούς συνταξιούχους, σχετικά νέους στην ηλικία, δραστήριους και εύκαιρους, (μπορεί να αποτελέσουν Επιτροπή), προκειμένου να διερευνήσουν στα Υπουργεία Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης τις πληροφορίες και τα έντυπα αναφορικά με τα επιχορηγούμενα προγράμματα αγροτικών εκμεταλλεύσεων γενικά και ιδίως τα σχετικά με τις ορεινές περιοχές (υπάρχουν τέτοια ειδικά προγράμματα). Αφού διερευνηθούν και μελετηθούν, έχοντας υπόψη τις δικές μας περιπτώσεις περιοχών που προσφέρονται για επιχορηγούμενες αγροτικές εκμεταλλεύσεις (αυτές που αναφέρθηκαν πιο πάνω ή άλλες) θα εξεταστεί σε ποια από αυτά τα προγράμματα μπορούμε οι Κερασιώτες να προσβλέψουμε.

Εάν ιδούμε ότι υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις, το επόμενο βήμα θα πρέπει να είναι, να αναζητήσουμε έναν δυο από τους ιδιοκτήτες κάθε περιοχής, να αναζητήσουν αυτοί και τους λοιπούς, να τους πληροφορήσουν για τις υπάρχουσες δυνατότητες και να τους παρωθήσουν να αποφασίσουν και να προχωρήσουν. Το επόμενο βήμα θα είναι η μελετημένη προκήρυξη των εκμεταλλεύσεων αυτών στην εφημερίδα «Κερασιά».και στο διαδίκτυο. Μακάρι να παρουσιαστούν Κερασιώτες υποψήφιοι, αλλά και οι όποιοι ξένοι είναι ευπρόσδεκτοι. Όποιοι κι αν είναι θα πρέπει να είναι καλά ενημερωμένοι και πολύ χρήσιμο θα είναι να μαθητεύσουν πρώτα στο εγχείρημα. Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης οργανώνει σεμινάρια για το σκοπό αυτό.

Δ. Τα ωφελήματα που θα προκύψουν από το εγχείρημα αυτό:

1. Το ξαναζωντάνεμα της ερημωμένης γης με ήμερη κηπευτική -ή άλλη παραγωγική- βλάστηση καλλιεργειών

(Συνέχεια στη σελ. 6)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τα τζάκια καίνε. Το ξεροβόρι με τα χιόνια τα Χριστούγεννα δίνουν ξεχωριστή εικόνα στις προετοιμασίες κάθε οικογένειας για τη μεγάλη γιορτή. Καθαριότητα στόλισμα του σπιτιού ετοιμάζονται και οι φορεσιές για όλα τα μέλη της οικογένειας. Αν το σπίτι έχει ξενιτεμένο έχουμε προετοιμασίες για τον ερχομό του. Πρέπει στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι να καθίσουν όλοι οι σπιτικοί.

Μέρες χαράς και αγάπης.

Έχουμε τους γέροντες με τις ορμήνιες (συμβουλές) τους. Τα παιδιά με τις απορίες τους και τις ετοιμασίες για τα κάλαντα. Οι γυναίκες με τις δουλειές και φροντίδα για πετυχημένα γλυκά (κουραμπιέδες, λουκουμάδες, τηγανίτες, μπακλαβά και άλλα). Φροντίδα για πίτες πρασόπιτες ,κολοκυθόπιτες.

Και μόλις σκούξει το πρώτο σφαζόμενο γουρούνι, το μυαλό όλων είναι στην άγια νύχτα των Χριστουγέννων, τα παιδία περιμένουν να τρέξουν για την φούσκα. Την φουσκώνουν με ένα καλάμι και υστέρα την «γουρμάζουν» την πιέζουν δηλ. σε μια πέτρα για να διασταλεί και αφού φουσκώσει πολύ την κρεμάνε για να στεγνώσει και να την πάρουν μετά για τόπι να παίξουν. Όλη η παραμονή περνάει με την περιποίηση των ζώων και της τελευταίες ετοιμασίες για τις «ματιές» που θα φαγωθούν ζέστες μετά την νυχτερινή λειτουργία. Το πρωί το χωρίο μοσχομυρίζει σουβλιμά. Από τις 10-11 η ώρα αρχίζουν οι επισκέψεις στα γειτονικά και φιλικά σπίτια για «χρόνια πολλά» και μια σούβλα κρέας.

Η νοικοκυρά προσφέρει γλυκά όλο και κάποιος εορταζόμενος θα υπάρχει. Ο μεζές συνοδεύεται με το πρωτάνοικτο κρασί και γίνονται πολλές συζητήσεις και κρίσεις πάνω στην ποιότητα του. Το φαγοπότι και οι επισκέψεις συνεχίζονται στις επόμενες ήμερες. Την εβδομάδα των Χριστουγέννων η νοικοκυρά θα ζυμώσει καθάριο ψωμί για τις άγιες μέρες θα κάνει το χριστόψωμο, θα κάνει το ζυμάρι και θα το απλώσει στο ταψί και από πάνω θα σχηματίσει τον σταυρό και στα άκρα θα βάλει μικρές μπάλες ζυμαριού και θα τις πατήσει με την ανάποδη του βλόγερου. Αυτή θα είναι οι τέσσερεις ευαγγελιστές, στην μέση θα μπει ένα μεγαλύτερο ζυμάρι και θα πατηθεί με την μεγάλη όψη του βλόγερου.

Θα είναι η λειτουργία που συμβολίζει τον Κύριο. Στην συνέχεια η νοικοκυρά θα κεντήσει το χριστόψωμο με δυο πιρούνια και θα γεμίσει το άλλο μέρος με μικρούς βόλους ζυμαριού που παριστάνουν τα αρνάκια και κατσικάκια της φάτνης.

Ο πατέρας στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι θα πάρει το χριστόψωμο θα κάνει το σταυρό του καθώς και οι άλλοι της οικογένειας, θα το βάλει στο κεφάλι του, θα το στηρίξει κάτω από την μεσαία λειτουργιά θα πει «δεξιά τα στάρια αριστερά τα καλαμπόκια» και θα το τσακίσει και οποίο κομμάτι είναι μεγαλύτερο θα συμβολίζει και τα εισοδήματα που θα είναι περισσότερα.Ύστερα ο πατέρας δίνει σε όλους να φάνε. Από το βράδυ της προπαραμονής κανονίζονται και οι παρέες, οι τσέπες και το καλάθι για τα φιλέματα των νοικοκύρηδων (τηγανίτες, χαλβάδες κουταλιού, κουραμπιέδες αλλά και λεφτά.

Ενώ τα παιδιά τρέχουν για τα κάλαντα και παίζουν στην πλατεία νοικοκύρης θα έχει το νου του στο χοιρινό που θα πρέπει να ξεγλινιστεί και να κοπεί κομμάτια. Να διαλεχτεί ο σουβλιμάς και τα ψαρονέφρια και να σταλούν με το παιδί γερά κομμάτια για το καλό σε όσους δεν έχουν. Να λιώσουν το λίπος που θα το βάλουν σε λαΐνες να μαζέψουν τις τσιγαρίθρες να κάνουν λουκάνικα (μέσα στο έντερο βάζουν κρέας, πράσο, και μυρωδικά) και να τα κρεμάσουν αυτά δίπλα στο τζάκι με ένα λούρο. Η νοικοκυρά θα κάνει την ματιά που τρώγεται πρωί μετά την εκκλησία.

Πώς γίνεται η ματιά

Παραγεμίζεται το «τυφλό» (έντερο) με μια γέμιση από μικρά κομμάτια (συκώτι, πνευμόνι ρύζι, κανέλα, γαρύφαλλο, πιπέρι, αλάτι και μυρωδικά του κήπου). Οι ματιές ψήνονται ωραία στην πάφυλα και τρώγονται ζεστές. Οι υπόλοιπες μέρες μέχρι την χαρούμενη προσμονή της πρωτοχρονιάς, περάνε με σουβλιμά και κρασί.

Τα κάλαντα των Χριστουγέννων λέγονταν ως εξής:

«Χριστούγεννα πρωτόγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου, για βγείτε, ιδήτε μάθετε, πως ο Χριστός γεννιέται.

Γεννιέται και ανατρέφεται με μέλι και με γάλα, το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες.

Ανοίξτε τα κουτάκια σας τα καλοκλειδομένα όπου τα κλείδωσε ο Χριστός με το δεξί το χέρι.

Με το δεξί με το ζερβό με το άγιο το Βαγγέλιο, και δώστε μας τον κόπο σας να πάμε σε άλλη πόρτα.

Αν είστε από τους πλούσιους φλουριά να μην λυπάστε αν είστε από τους δεύτερους τάλαρα και δραχμούλες και αν είστε από τους πάμφτωχους ένα ζευγάρι κότες. Και σας καλησπερίζουμε πέστε να κοιμηθείτε και ολίγον ύπνο πάρετε, πάλι να σηκωθείτε στην εκκλησία να τρέξετε με όλη την προθυμία και του Χριστού να ακούσετε την θεία λειτουργία.

Χρονιά πολλά και του χρον'.

Μάριος Κουτσιόλας

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

((Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμότατα τους:

α) τον **Νικηφόρο Γκάνο** για τις ανωτέρω προσφορές του και το ενδιαφέρον που δείχνει για το χωριό μας

β) τον **Άγγελο Υφαντή** για την προσφορά του για την γεφύρωση τμήματος του ρέματος στην θέση «Κάκαβος»

γ) την Κερασιώτισσα **Τζένη Καλογήρου** η οποία προσέφερε ως δωρεά το οικόπεδό της στο χωριό το οποίο εφάπτεται με την πλατεία στην θέση «Πλάτανος» με επιθυμία της να επεκταθεί η υπάρχουσα πλατεία και να καλλωπισθεί με χρήματα του Δήμου ή με χρήματα από άλλες πηγές.

Επίσης σας παρέχουμε τις παρακάτω πληροφορίες:

α) Το κατάστημα του χωριού μας, το οποίο διαχειρίζεται ο συγχωριανό μας Σωκράτης Χαρ. Ράπτης παραμένει ανοιχτό κάθε ημέρα και όλο το έτος και είναι πάντοτε έτοιμο να προσφέρει κάθε είδους εξυπηρέτηση τόσο στους Κερασιώτες όσο και σε ξένους επισκέπτες.

β) Τα μέλη του Συλλόγου μας έχουν δημιουργήσει στο διαδίκτυο ιστοσελίδα στην οποία εγγράφονται διάφορα θέματα, δραστηριότητες και φωτογραφίες που αφορούν το χωριό μας. Όσοι επιθυμούν να πληροφορούνται τα συμβαίνοντα στο χωριό μας μπορούν να ενημερώνονται χρησιμοποιώντας την ηλεκτρονική δ/νση: **www.kerasia-fokidas.gr.**

Τέλος αγαπητά μέλη του Συλλόγου μας και συγχωριανοί μας σας παρακαλούμε θερμότατα να ενισχύετε οικονομικά τον Σύλλογό μας έστω και με ποσά κατά πολύ μικρότερα που προσφέρατε σε κάποιο πλούσιο παρελθόν. Αναγνωρίζουμε την δυσκολία σας η οποία άλλωστε είναι κοινή για τους περισσότερους Έλληνες. Με τα μικρά αυτά ποσά που ζητούμε φυσικά δεν μπορούμε να πράξουμε οτιδήποτε άλλο, αλλά τουλάχιστον να μπορούμε να εκδίδουμε την εφημερίδα του Συλλόγου μας η οποία είναι απαραίτητη για όλους μας. Η εφημερίδα μεταφέρει στα σπίτια όλων μας κάθε είδους ειδήσεις ενδιαφέρουσες για όλους μας μικρούς και μεγάλους.

Μας πληροφορεί για καθετί που συμβαίνει στο χωριό μας και επί πλέον μας παρέχει πληροφορίες για όσα συμβαίνουν σε συγχωριανούς μας που διαμένουν σε πόλεις και άλλα χωριά, καθώς και σε πόλεις του εξωτερικού. Ακόμη είναι απαραίτητη για κάθε είδους επικοινωνία μεταξύ Συλλόγου και μελών αυτού.

Παράκληση θερμή! Κάποια μικρά ποσά, πιστεύουμε ότι είναι δυνατόν να προσφερθούν από όλους μας.

Τηλέφωνα επικοινωνίας μελών Δ.Σ.:

1. Αλεξόπουλος Βασίλειος:	210 6927920-6932322873
2. Αντωνοπούλου Βίκυ:	6946452221
3. Χαρονικολάου Μίνα:	6974886130
4. Βρέττας Φώτης:	6977253303
5. Δημάκας Γιάννης:	6979982628
6. Κοντός Γιώργος:	6944411281
7. Κουτσιόλας Μάριος:	210 9842900-6978407312
8. Χάρος Τάσος:	210 3234288-6979339426
9. Γκάνος Νικηφόρος:	210 8325956-6944682451

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΜΑΣ

((Συνέχεια από τη σελ. 1)

την χλιδή και την πολυτέλεια, απευθύνουμε τους χαιρετισμούς μας με αγάπη και καλωσύνη σε μικρούς και μεγάλους και εμμένουμε να στηρίζουμε τη δική μας παράδοση την οποία παραλάβαμε από τους προγόνους μας. Από την γιαγιά, τον παπού, την μητέρα και τον πατέρα και γενικώτερα από την εκκλησία και το σχολείο και τη σωστά πορευόμενη τοπική κοινωνία.

Επειδή η εορτή αυτή απευθύνεται κυρίως στα παιδιά, τα οποία χαίρονται και ενθουσιάζονται και ενώνονται ψυχικά με τον Άγιο Ευεργέτη τους τον Αϊ Βασίλη που τους προσφέρει τα δώρα του, είναι καλό να μεταδίδουμε πάντοτε στα παιδιά την πατροπαράδοτη αυτή παράδοσή μας. Και μην ξεχνούμε ότι η παράδοση αυτή αποτελεί μια πλούσια πηγή από ιστορίες και βιώματα, σκέψεις και στοχασμούς και πνευματικές ανατάσεις. Και ακόμα πρέπει να γνωρίζουμε ότι η παράδοσή μας αναδεικνύει το δικό της χρώμα, φέρει τη δική της σφραγίδα και αναδίδει άρωμα ψυχικής υγείας και λεβεντιάς. Και τέλος ικανοποιεί ικανοποιεί μικρούς και μεγάλους και κρύβει βαθειά νοήματα, ηθικές αντιλήψεις και υγιείς οραματισμούς.

Έτσι, πέρα από τα λόγια, με τη σημερινή μας γιορτή θα δώσουμε την ευκαιρία σε σας και κυρίως στα παιδιά και στα εγγόνια σας, να γευθούν την άγια παραδοσιακή μας γιορτή, να χορέψουν και να τραγουδήσουν και να γεμίσουν την ψυχή και τις αισθήσεις τους με μνήμες αλησμόνητες και ανεξίτηλες.

Και όπως πάντα συνηθίζεται η έναρξη της γιορτής γίνεται με τις ευλογίες και τις ευχές του συμπατριώτη μας ιερέα Ιωάννου Γκάνου και αμέσως μετά ακολουθεί η κοπή της βασιλόπιτας από τον πρόεδρο του Συλλόγου και η διανομή της κατά τεμάχια σε όλο το πλήθος το ευρισκόμενο μέσα στην αίθουσα. Στη συνέχεια το πλήθος υποδέχεται με ενθουσιώδεις ζητοκραυγές και χειροκροτήματα τη νεολαία μας –αγόρια και κορίτσια– στην πίστα και παρακολουθεί με χαρά και υπερηφάνεια την επιτυχή εμφάνισή τους και την εντυπωσιακή και άρτια εκτέλεση των λεβέντικων παραδοσιακών χορών (τσάμικο-καλαματιανό) του τόπου μας. Στη συνέχεια σέρνουν το χορό γυναίκες και άνδρες και η γιορτή περατούται με χαρούμενη και ευφροσύνη ατμόσφαιρα.

Όπως φαίνεται στις φωτογραφίες κορίτσια και αγόρια διατηρούν όρθια και λυγερή την κορμοστασιά τους και οι στολές που φορού επαναφέρουν στη μνήμη τους τους αξέχαστους παπούδες τους και τις αλησμόνητες γιαγιάδες τους.

Την εκδήλωσή μας ετίμησαν με την παρουσία τος οι:

1. Νίκος Γκελεστάθης, Βουλευτής Φωκίδας, τέως υπουργός.
2. Γιώτα Γαζή, Αντιπεριφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας.
3. Κων/νος Παλασκώνης, Αντιπρόεδρος Δημ. Συμβουλίου Δήμου Δωρίδας.
4. Ιωάννης Σούκος, Υποψήφιος βουλευτής.
5. Γεώργιος Πήτας, Υποψήφιος βουλευτής.
6. Ιωάννης Ράπτης, Αντιδήμαρχος Δήμου Δωρίδας
7. Κων/νος Λιάπης, Πρόεδρος Δωρικής Αδελφότητας.
8. Νικηφόρος Γκάνος, Πρόεδρος Δημ. Διαμερίσματος Κερασιάς.
9. Δημήτριος Φλώρος, Πρόεδρος Δημ. Διαμερίσματος Κριατσσίου
10. Λούλα Κουφάκη, Πρόεδρος Γυναικών Φωκίδας, μέλος Δ.Σ του πνευματικού κέντρου Ρούμελης, μέλος Δ.Σ. Συλλόγου Ιστορικών Μελετών Στερεάς Ελλάδας.
11. Στέλιος Τσιώρης, Πρόεδρος Συλλόγου Πενταγιωτών.
12. Ιωάννης Καραστάθης, Γεν. Γραμματέας Συλλόγου Πενταγιωτών.
13. Τσακατούρα Γιώτα, Πρόεδρος Συλλόγου Αλποχωριτών.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΗ
«ΑΠΟ ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
Σελίδες από τη ζωή και την εκπαίδευση στη διαδρομή του 20ού αιώνα»

Διατίθεται από τό Σύλλογο Κερασιωτών
Πληροφορίες από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου στο τηλέφωνο 210 3234288

Το αντίτιμο προσφέρεται για την ενίσχυση του ταμείου του Συλλόγου

Το Μοναστήρι της Αγίας Κυριακής

Του Βασίλη Αδρασκέλα

Αγία Κυριακή: Αγνάντι στην ανατολική πλευρά του χωριού, ανάμεσα και κάτω από ψηλές, χοντρές πουρνάρες που όμοιες δύσκολα συναντάς στον τόπο μας, ένδειξη ότι η φύτρα τους έχει έρθει από κάποια άλλη περιοχή. Εκεί είναι κτισμένο ένα από τα παλαιότερα ερημοκλήσια ολόκληρης της ορεινής Δωρίδος , αφιερωμένο στην Αγία Κυριακή, όπως και ολόκληρη η γύρω περιοχή που πήρε το όνομά της.

Παραμένει άγνωστη η εποχή που λειτούργησε για πρώτη φόρα σαν Μοναστήρι, όπως και οι συνθήκες που επικρατούσαν, καθώς δεν έχουμε γραπτές ή άλλες μαρτυρίες. Το μόνο εύρημα που εκδηλώθηκε με πράξη.

Συγκεκριμένα με χρήματα από δωρεές και προσφορά εργασίας χωριανών, των οποίων δεν έχω την άδεια για να αναφέρω τα ονόματά τους και τη συνδρομή του Παππα-Γιώργη, του Παππά μας, η Αγία Κυριακή αναστυλώθηκε εκ Βάθρων, χωρίς να αλλοιωθεί η πρώτη μορφή της. Το δε Ιερό παραμένει ίδιο, όπως είχε κτιστεί με πουρόλιθο, με ξύλινο αγιογραφημένο τέμπλο, έτσι ώστε η Αγία Κυριακή να αποτελεί στολίδι και κόσμημα για το χωριό.

Οι εργασίες βέβαια δεν έχουν ολοκληρωθεί. Βασικό πρόβλημα είναι η έλλειψη νερού, καθώς όπως είναι γνωστό η περιοχή της Αγίας Κυριακής ποτίζεται από την πηγή των Καρρών (Καρρές). Το νερό περνούσε μέσα από αυλάκι, πάνω από το γκρεμό-σάρα του «κοκκαλιορέματος», διάβαινε από την «Αχλαδιά» και ακολουθώντας το δρόμο που είναι χαραγμένος σήμερα έφτανε κάτω από το εικόνισμα που ήταν ο καταπότης, μέρος που ρυθμιζόταν το κατά που θα πάει το νερό, προς το διάσελο ή προς τα χωράφια της «κάτω Κυριακής». Εάν η σύνδεση αυτή γίνει με σωλήνα και διαμορφωθεί ο χώρος με τη σύμφωνη γνώμη των ιδιοκτητών των κτημάτων που βρίσκονται μπροστά από την εκκλησία, η περιοχή θα αλλάξει προς το καλύτερο. Το κόστος δεν είναι μεγάλο και όλοι μαζί συντονισμένα μέσα από τους θεσμοθετημένους φορείς μας (Σύλλογος Κερασιωτών, εκκλησιαστική επιτροπή) μπορούμε να συγκεντρώσουμε το ποσό που απαιτείται, ώστε η Αγία Κυριακή να γίνει τόπος προορισμού, όχι μόνο για τους χωριανούς, αλλά και για άλλους πιστούς που θέλουν να προσκυνήσουν τη χάρη τους και να ζητήσουν τη βοήθειά της.

υπάρχει είναι το αρδευτικό σύστημα που είχαν δημιουργήσει οι Καλόγεροι και έφερναν νερό από την «καλογερόβρυση» πηγή που βρίσκεται στην τοποθεσία «Πλάκα» στη δεξιά όχθη του «διασελορέματος», χαμηλά στα «μεγαλιβάδια». Τα αυλάκια ήταν φτιαγμένα από κεραμιδοκάναλο, ώστε όλο το νερό να φτάνει στην εκκλησιά. Τμήματα αυτού συστήματος διατηρούνται μέχρι και σήμερα.

Η Αγία Κυριακή είναι κτισμένη σε ρυθμό Βασιλικής, σίγουρα όχι στις αρχικές της διαστάσεις. Η σκεπή της έχει αλλάξει κατά περιόδους, από πετρόπλακα, σε τσίγκο, μέχρι να πάρει τη σημερινή της μορφή. Έχαιρε και χαίρει σεβασμό απ' όλους τους χωριανούς που την προσκυνούσαν, ζητώντας την προστασία και τη βοήθειά της σε όλες τις δυσκολίες της ζωής, το όνομά της προφέρεται καθαρό και ξάστερο, χωρίς καμία περικοπή.

Η εκκλησιά ήταν καλά κλεισμένη με παράθυρα και μασίφ σιδεροκάγκελα απαραβίαστα, η δε πόρτα της διπλοκλειδωμένη, με σιδερένια αρβάλα και χοντρές κλειδωνιές, δεν ήταν λίγες οι μαρτυρίες που ανέφεραν ότι, άγνωστο πως, το καντήλι της Αγίας Κυριακής, ήταν αναμμένο.

Παρότι η απόσταση από το χωριό είναι μικρή και ο δρόμος προσβάσιμος , η εκκλησία ελάχιστες φορές ελειτουργείτο. Αντίθετα η αγάπη και ο σεβασμός από πλευράς των χωριανών είναι μεγάλος και

Υ.Γ.: Βέβαια, στην περιοχή του χωριού μας λειτούργησαν και άλλα μοναστήρια , με τα οποία ενδέχεται προσεχώς να ασχοληθούμε, όπως το μετόχι του Αϊ-Γιάννη του Σουρουστιώτη , το Μοναστήρι της Σωτήρας στο καταφύγι και το μεγάλο Μοναστήρι του Αγίου Γρηγορίου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΚΕΡΑΣΙΑΣ

Η νεολαία της Κερασιάς οργάνωσε και πραγματοποίησε εκδήλωση σε κέντρο διασκέδασης με μεγάλη παρουσία νέων αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας συγχωριανών μας.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν οι ίδιοι, γλέντησαν μέχρι αργά με αμείωτο κέφι και χορό και η επιθυμία τους είναι να επαναληφθούν και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις με ακόμη μεγαλύτερη συμμετοχή.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΣΙΑ

Από την προηγούμενη χρονιά, την λειτουργία του καταστήματος του Συλλόγου στη Κερασιά την ανέλαβε ο συγχωριανός μας Σωκράτης Χ. Ράπτης. Το κατάστημα λειτουργεί όλο τον χρόνο, προσφέροντας φαγητό, εκλεκτούς μεζέδες, καφέ, ποτά, αναψυκτικά, κ.τ.λ. στους συγχωριανούς μας , στους συμπατριώτες μας και γενικά σε όσους επισκέπτονται το χωριό μας και επιθυμούν να φάνε καλά και να πιουν τον καφέ τους, το αναψυκτικό τους ή το ποτό τους στην πλατεία του χωριού μας. Επειδή το κατάστημα πρέπει να υπάρχει και να λειτουργεί όλο τον χρόνο εξυπηρετώντας όλους μας καθώς και για τις όποιες κοινωνικές εκδηλώσεις γίνονται στο χωριό πρέπει όλοι οι συγχωριανοί μέλη και φίλοι του Συλλόγου να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις το κατάστημα του χωριού μας.